

Forslag til forespørgselsdebat om muligheden for at ændre inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, således at Inatsisartut fremover inddrages i forbindelse med udstedelser af efterforsknings- og udnyttelsestilladelser i form af indhentning af en udtalelse fra Inatsisartut angående de enkelte ansøgninger.

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Baggrunden for det daværende Fællesrådet vedrørende Mineralske Råstoffer i Grønland var den, som forslagsstilleren også nævner, at råstofområdet var et fælles dansk/ grønlandsk anliggende reguleret ved en folketingslov. Efter den da gældende danske råstoflov havde hver part en vetoet. Fællesrådets vigtigste funktion var derfor at skabe politisk konsensus mellem Danmark og Grønland om de indstillinger til beslutninger på råstofområdet, der blev afgivet til Naalakkersuisut og Energiministeren.

Med Selvstyrets overtagelse af både den lovgivende og udøvende myndighed på råstofområdet er det ikke samme behov, der skal opfyldes ved en øget inddragelse af Inatsisartut. Imidlertid finder Naalakkersuisut det meget væsentligt, at der er bred parlamentarisk dækning for den politik der føres på råstofområdet.

Det har således stor betydning for at kunne bibeholde interessen for at investere i råstofsektoren i Grønland, at vi kan bevare bred parlamentarisk støtte og folkelig opbakning bag den førte politik. Politisk opbakning og en fast kurs har været en afgørende faktor for, at råstofsektoren allerede i dag bidrager til vækst i økonomien.

Opstår der usikkerhed omkring politikken på råstofområdet, mister vi meget let en af vores stærkeste kort i konkurrencen med andre lande om at tiltrække investeringer, nemlig politisk stabilitet og faste rammevilkår.

Derfor er jeg i princippet enig med forslagsstilleren om at øge inddragelsen af Inatsisartut. Men omvendt skal det ske på en måde, så vi ikke mister balancen mellem Inatsisartut som den lovgivende og Naalakkersuisut som den udøvende myndighed.

I øjeblikket er der en stor interesse for at foretage efterforskning i Grønland. Det har resulteret i, at antallet af udstedte tilladelser er på et rekordhøjt niveau. Tilladelserne meddeles i de fleste tilfælde på kendte standardvilkår, og i forbindelse med tilladelser til efterforskning efter mineraler på land er der i vid udstrækning tale om en fast og rutinemæssig myndighedsbehandling, hvor inddragelse af Inatsisartut blot vil føre til øget bureaukrati og længere sagsbehandlingstid.

I råstofloven er der en regel om, at hvis et projekt antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet og samfundsmæssige forhold, kræver det en obligatorisk gennemførelse af VVM miljøvurderinger og VSB samfundsmæssig bæredygtighedsvurderinger. Når den er udarbejdet og godkendt, kan der efterfølgende meddeles en tilladelse og godkendelse af aktiviteterne.

Jeg kunne forstille mig, at væsentlige sager fremover kunne foreligges Erhvervsudvalget til udtalelse.

Naalakkersuisut vil derfor foreslå, at man rent praktisk imødekommer intentionerne bag forslaget ved fremover at forelægge udnyttelsestilladelser til store råstofprojekter for Erhvervsudvalget til udtalelse inden Naalakkersuisut træffer beslutning i sagerne. Det samme foreslås i forbindelse med tildeling af tilladelser søgt i forbindelse med olieudbudsrunder.

Denne praksis kan gennemføres uden ændringer af råstofloven.